

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/358/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2313202561
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2313202561.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Renáty Gavalcovej v právnej veci žalobkyne: Ing. R. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom M., A. K. XXXX/XX, zastúpená JUDr. Dagmar Hornákovou, advokátkou, Sered', A. Hlinku 3044, proti žalovanej: V. O., nar. 02.XX.XXXX, bytom M., B. XXXX/X, zastúpená JUDr. Martinom Kubovičom, LLM, advokátom, Trnava, Pekárska 8369/23, o zaplatenie 2.767,70 eur, o odvolaní účastníkov proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 11. februára 2014, č.k. 8C/34/2013-81, t a k t o

r o z h o d o l :

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti p o t v r d z u j e .

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti trov konania m e n í tak, že žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanej náhradu trov konania titulom trov právneho zastúpenia v sume 765,68 eur do rúk jej advokáta do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvého stupňa žalovanej uložil zaplatiť žalobkyni sumu 199,16 eur do troch od právoplatnosti rozsudku a v ostatnej časti žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanej k rukám JUDr. Martina Kuboviča sumu 765,68 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 4 ods. 3 zák. č. 282/2002 Z.z., § 6 ods. 1 všeobecného záväzného nariadenia Mesta Sered' zo dňa 03.12.2002 a č. 6/2002, ako aj § 420 ods. 1 a 2 a § 442 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, keď na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že pes žalovanej zahrdúsil psa žalobkyne. Túto skutočnosť tvrdila žalobkyňa a podrobne popísala aj dej, ako k nemu došlo. To, že pes žalovanej smrteľne ublížil psovi žalobkyne potvrdila na pojednávaní aj žalovaná, keď uviedla, že jej pes ani predtým, ani potom nikomu neublížil. Z dokazovania mal súd teda preukázané, že pes žalovanej, ktorá bola vlastníčkou psa, spôsobil na majetku žalobkyne škodu a túto škodu je povinná žalovaná nahradiť. Keďže škoda ako kategória občianskeho práva sa chápe ako ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadrená všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi a je teda napravitelná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí. Zo zhodného prednesu účastníkov konania, resp. ich právnych zástupcov vyplýva, že pes je vecou v zmysle § 118 Občianskeho zákonníka.

Náhrada škody spočíva v hodnote psa. V danom prípade nebolo možné nariadiť znalecké dokazovanie na skutočnosť, akú mal pes hodnotu v čase úmrtia vzhľadom na to, že sa jednalo o kríženca. Keby sa

jednalo o čistokrvného psa s rodokmeňom, znalec by vedel posúdiť jeho cenu aj vzhľadom na predkov, ktorých mal - aké mali úspechy na výstavách, ako dopadli poľovné skúšky, či sa jednalo o chovného psa. Pri krížencovi tieto okolnosti nie je možné zistiť a stanoviť odborne hodnotu psa je nemožné. Nesporne však žalobkyni škoda vznikla a súd ju určil sumou, za ktorú si psa kúpila. Čo sa týka iných nákladov - škody, ktorú si žalobkyňa uplatňovala, toto súd nemohol akceptovať, nakoľko sa nejednalo o zníženie majetku poškodenej v dôsledku škodnej udalosti. Za škodu nemožno považovať to, čo pes skonzumoval počas svojho života, náklady na očkovanie, ošatenie, hračky a pod. Správne argumentoval právny zástupca žalovanej, keď uviedol, že pri náhrade škody za auto by sa podľa tvrdení právnej zástupkyne žalobcu muselo zarátať aj množstvo pohonných hmôt, ktoré spotrebované autom počas jeho prevádzky, spotrebovaný olej, ako aj jeho ďalšia údržba. Nad rámec súdom priznanej sumy sa jedná o neopodstatnené nároky. Súd v danom prípade nepripustil vykonávanie ďalšieho dokazovania vzhľadom na to, že súd mal z už vykonaného dokazovania preukázané a zistené, kto za škodu zodpovedá a kto ju zapríčinil. Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak má účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Žalovaná istina činila 2.764,70 eur a priznaná suma činila 199,16 eur. $119,16 \text{ euro} / 2764,70 \text{ euro} = 0,072 \times 100 = 7,2\%$. Žalobkyňa mala úspech vo výške 7,2% a žalovaná mala úspech vo výške 85,6% ($92,80\% - 7,20\% = 85,60\%$). Právny zástupca žalovanej učinil tieto úkony: - prevzatie a príprava dňa 15.03.2013 vo výške 119,19 eur + 7,81 eur rež. paušál - písomné podanie na súd 10.04.2013 vo výške 91,28 eur + 7,81 eur rež. paušál - účasť na pojednávaní dňa 25.06.2013 vo výške 91,28 eur + 7,81 eur rež. paušál + náhrada za stratu času 2 x 0,5 hod. á 13,01 eur (TT - GA a späť) = 26,02 eur; cestovné TT - GA a späť (60km x 0,181 + 2,5l nafta á 1,30 eur) = 14,11 eur - účasť na pojednávaní dňa 08.10.2013 vo výške 91,28 eur + 7,81 eur rež. paušál + náhrada za stratu času 2 x 0,5 hod. á 13,01 eur (TT - GA a späť) = 26,02 eur; cestovné TT - GA a späť (60km x 0,181 + 2,5l nafta á 1,30 eur) = 14,11 eur - vyjadrenie k žalobe 2 po pripustení zmeny petitu dňa 21.01.2014 vo výške 119,19 eur + 8,04 eur rež. paušál - účasť na pojednávaní dňa 08.01.2014 vo výške 119,91 eur + 8,04 eur rež. paušál + náhrada za stratu času 2 x 0,5 hod. á 13,40 eur (TT - GA a späť) = 26,80 eur; cestovné TT - GA a späť (60km x 0,181 + 2,5l nafta á 1,30 eur) = 14,11 eur - účasť na vyhlásení rozsudku dňa 11.02.2014 vo výške (1/2) 45,64 eur + 8,04 eur rež. paušál + náhrada za stratu času 2 x 0,5 hod. á 13,40 eur (TT - GA a späť) = 26,80 eur; cestovné TT - GA a späť (60km x 0,181 + 2,5l nafta á 1,30 eur) = 14,11 eur. SPOLU sú trovy právneho zastúpenia vo výške 894,49 eur, pričom 85,6% zo sumy 894,49 eur činí sumu 765,68 eur. Toto sú trovy konania, na ktoré má nárok právny zástupca žalovanej podľa úspechu v konaní.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa v časti zamietnutia žaloby a súvisiacej časti trov konania podala v zákonne lehote odvolanie žalobkyňa, ktorá navrhla napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Uviedla, že v konaní bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že dňa 16.11.2012 pes žalobkyne uhynul a spôsob jeho uhynutia žalovaná pred prvostupňovým súdom nespochybnila, ani nezapierala, pričom bolo preukázané, že psa žalobkyne zahrdúsil pes žalovanej. Z vyššie uvedených skutočností je teda nepochybné, že žalovaná porušila zákon č. 282/2002 Z.z., ktorým sa upravujú niektoré podmienky držania psa, taktiež porušila § 6 ods. 1 všeobecne záväzného nariadenia Mesta Sereď zo dňa 03.12.2002 a č. 6/2002 o podmienkach držania psov a týmto porušením spôsobila žalobkyni zničenie veci - úhyn psa, a teda spôsobila žalobkyni škodu. Tieto skutočnosti - protiprávny úkon a spôsobenie škody sú v príčinnej súvislosti, pričom škodu nie je uhradiť uvedením do pôvodného stavu, a preto je škodu potrebné uhradiť v peniazoch. Namietla, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku nie je dostatočne zrejmé, prečo nie je možné považovať za škodu náklady žalobkyni vynaložené za očkovanie psa, ošetrovania u veterinára, povinné miestne poplatky za psa, výdavky na ošatenie, hračky a stravu, hoci sa jedná o výdavky, ktorými sa vec (pes) zhodnocovala a zároveň sa týmto spôsobom znižoval majetok poškodenej. Namietla tiež, že prvostupňový súd pri výpočte náhrady škody nevychádzal z porovnania hodnoty veci pred poškodením a z jej hodnotou po poškodení, respektíve v čase poškodenia. Uviedla, že pes bol vo výbornom zdravotnom stave, bol poslušný, neškodný a tvoril člena domácnosti žalobkyne. Prvostupňový súd neprihliadol k zhodnoteniu veci dôsledkom investícií do veci, ktorými sa hodnota veci zvýšila. Podľa jej názoru rozsah náhrady škody v peniazoch musí zohľadňovať výšku všetkých ním vynaložených prostriedkov nutných k obnoveniu pôvodného majetkového stavu. Uviedla, že nadobúdacía cena veci bola v roku 2006 pôvodných 6.000 Sk, t.j. 199,16 eur a vec bola zničená 06.11.2013. Žalobkyňa písomnými dokladmi doloženými do spisu preukázala, že svojimi investíciami zhodnotila cenu veci - psa, preto jej mala byť prvostupňovým súdom priznaná cena veci - psa v čase jej zničenia, teda ku dňu 06.11.2013.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa v časti trov konania podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná, ktorá navrhla rozsudok v napadnutej časti zmeniť tak, že žalobkyni uložené zaplatiť žalovanej náhradu trov konania v sume 765,68 eur k rukám JUDr. Martina Kuboviča, LLM, advokáta so sídlom Pekárska 8369/23, Trnava, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Uviedla, že náhrada trov konania je upravená v § 142 a nasl. O.s.p., pričom vo všetkých ustanoveniach O.s.p. sa uvádza „náhrada trov konania“. Prvostupňový súd síce zaviazal žalobkyňu zaplatiť jej sumu 765,68 eur, avšak neuviedol, z akého právneho titulu. Mala za to, že pri výroku o náhrade trov konania musí byť v rozsudku jednoznačne uvedené, že sa jedná o náhradu trov konania.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podali včas oprávnené osoby - účastníci konania (§ 201 a § 204 ods. 1 O.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), postupom bez nariadenia ústneho odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné, pretože rozsudok súdu prvého stupňa je v napadnutých častiach vecne správny, pričom je dôvodným odvolanie žalovanej vzhľadom na nie celkom správnu formuláciu výroku o náhrade trov konania.

Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp. zn. 8C/34/2013 bola náhrada škody spôsobenej žalobkyni žalovanou.

Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvého stupňa žalovanej uložil zaplatiť žalobkyni sumu 199,16 eur do troch od právoplatnosti rozsudku a v ostatnej časti žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanej k rukám JUDr. Martina Kuboviča sumu 765,68 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozsudku súdu prvého stupňa v časti zamietnutia žaloby a v časti trov konania.

Žalobkyňa odvolanie odôvodnila tým, že súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p.) a napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.). Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. je daný, ak výsledok hodnotenia dôkazov súdom prvého stupňa nezodpovedá postupu vyplývajúcemu z ustanovenia § 132 O.s.p., pretože súd zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo súd nezohľadnil rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané a vyšli počas konania najavo, alebo v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo vyšli najavo inak, z hľadiska ich závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti a vierohodnosti je logický rozpor, alebo ktoré odporujú ustanoveniam § 122 až § 135 O.s.p. Odvolací dôvod v zmysle § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. je daný, ak súd prvého stupňa posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistení skutkový stav nedopadá, alebo právnu normu síce správne určenú, nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi súdu prvého stupňa obsiahnutými v odôvodnení napadnutého rozsudku a v podrobnostiach na ne odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Súd prvého stupňa sa vypořiadal so všetkými podstatnými námietkami žalobkyne a vzhľadom na to, že táto ani v odvolacom konaní neuviedla žiadne podstatné skutočnosti, na ktoré by bolo potrebné

prihliadnuť, keď táto zopakovala len svoju argumentáciu uplatnenú už pred súdom prvého stupňa, odvolací súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti podľa § 219 ods. 1 O.s.p. z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

Správnym však nebol výrok rozsudku súdu prvého stupňa o trovách konania, keď súd prvého stupňa síce správne o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. a prihliadol na čiastočný úspech každej z účastníčok a náhradu trov konania pomerne rozdelil, pričom svoje rozhodnutie v tejto časti dostatočným spôsobom odôvodnil a rovnako podrobne uviedol i výpočet náhrady trov konania. V rozpore s ust. § 151 ods. 8 O.s.p. však prvostupňový súd vo výroku svojho rozhodnutia neuviedol, že rozhoduje o náhrade trov konania a nevyjadril, že v danom prípade ide o trovy právneho zastúpenia.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti trov konania podľa § 220 O.s.p. zmenil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a v odvolacom konaní úspešnej žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože táto na jej priznanie návrh nepodala (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Senát krajského súdu uvedený rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.